

گزارشی از هشت مارس، روز جهانی زن، از آنکارا- ترکیه

در طی سیاست های در پیش گرفته ی دولت ارتجاعی ترکیه، شرایط زن ستیزانه ای در حال ریشه دواندن بوده و درچه های انسانی این کشور را بیش از پیش مسموم و تنگ تر کرده است. "رجب طیب اردوغان" رئیس جمهور فعلی ترکیه، در کنفرانسی بین المللی (۲۴ نوامبر ۲۰۱۴ در استانبول) اظهار داشت که برابری زن و مرد برخلاف طبیعت بوده و باید لفظ برابری را در میان زنان نسبت به یکدیگر و نه در نسبت با مردان به کار برد. وی همچنین عالی ترین جایگاه زنان را "مادری" می داند و بیان می کند که فمینیست ها از درک این جایگاه ناتوان بوده، چرا که از این دغدغه ی والا بی بهره اند. این قبیل نگرش و اظهارات، از سوی رئیس جمهور یک کشور به گونه ای ملموس و شفاف نشانگر فضای بیمار در حال گسترش در این کشور بوده، که نقطه ی ثقل این فشار، همچون تمام حکومت های ارتجاعی دیگر، بر گرده ی زنان است. در دو سال اخیر که دولت "عدالت و توسعه ی اسلامی" سیاست های ظالمانه ی ضد زن را، وقیحانه عریان می کند، بغض بسیاری از زنان نیز به گونه ای روز افزون، به فریاد تبدیل گشته است. علی رغم تمامی سرکوب های دستگاه حاکم، زنان این کشور از پای ننشسته و هشت مارس امسال را نیز، به میعادگاهی برای پیوستن مشت های عاصی خود مبدل ساختند.

چندی پیش به دنبال تجاوز، قتل و سوزاندن دختری دانشجو به نام "اوزگه جان اصلان" تظاهرات گسترده ای در آنکارا، استانبول، مرسین (محل زندگی اوزگه جان) و چندین شهر دیگر ترکیه صورت گرفت و فریاد خشم بسیاری از زنان را برانگیخت. روز هشت مارس امسال در آنکارا، که دیری نگذشته از پیچیدن صدای فریاد اعتراض زنان در این شهر نسبت به تجاوز، قتل و انواع خشونت علیه زنان، این بار هم زنانی به نشانه ی اعتراض و پیوستن و حمایت یکدیگر علیه سلطه ی مردسالاری آغشته در مذهبی که حالا با روی کار آمدن "اردوغان" روز به روز جنبه ای حق به جانب و قانونی تری به خود می گیرد، عکس اوزگه جان را در دست داشته و شعارهای نه به خشونت علیه زنان، زن ناموس کسی نیست، زن کالا نیست، و شعارهایی در مخالفت با دولت ترکیه سر داده و مشت های خود را به اعتراض گره کرده و فریاد زدند.

در این روز از احزاب مختلف سوسیالیست، مارکسیست و کمونیست گرفته تا تشکل های دانشجویی، گروه های فمینیستی و افراد مستقل حضور داشتند که مانند اغلب راهپیمایی ها و اعتراضات، در محدوده ی محله ی کیزیلا ی به یکدیگر پیوسته و چندین میدان، از جمله میدان ساکاریای را پیموده و در مکان هایی در همان محدوده توقف کرده و شعار های خود را سر دادند. ساعت حضور از حدود دوازده ظهر تا پنج عصر بود اما به طور جدی تر و رسمی تر برنامه ها در بین ساعت دو تا چهار پیش رفتند؛ البته برخی از گروه های فمینیستی راهپیمایی زنان بدون ورود مردان را پیش بردند و شعار هایی با مضامینی چون: "زنان، زندگی، آزادی"، "شورش از خانه"، و... را در راهپیمایی خود سرداده و برخی راهپیمایی هایی در شب هشت مارس داشتند.

S.D.H (جنبش انقلاب مداوم: surekli devrim hareketi)

زن ناموس کسی نیست

در کنار گروه ها و تشکلات مختلف، برخی از خانواده های زنان کشته شده و قربانیان خشونت جنسی دیده می شد، همچنان که عکس قربانیان را با خود حمل کرده، خواستار اتمام خشونت علیه زنان بودند و بعضا رو به دولت ترکیه شعار های مخالفت سر می دادند. برخی از مقامات دولتی ترکیه مانند بسیاری از برادران خود در دولت های ارتجاعی دیگر، در پی افزایش خشونت و کشته شدن زنان و اعتراضات سرداده نسبت به آن، اعلام داشته بودند که زنان خود مسبب همچین جنایاتی هستند؛ و علت را رعایت نکردن اموری که به "بنیان های خانواده" آسیب وارد می کند، دانستند. دولت "عدالت و توسعه ی اسلامی" همان گونه که همواره بر خانواده تاکید داشته سعی در معرفی اسلام به عنوان الگوی خیر و آسایش فردی و اجتماعی داشته است؛ اما در روز هشت مارس زنانی محجبه نیز دیده می شد. یکی از این زنان که خواهرش چندی پیش کشته شده و قاتل نیز مشخص بود، از تریبون گروهی کمونیستی و دانشجویان مارکسیست استفاده کرد تا اعلام کند که ما به خاطر

فقر و اوضاع نامناسب مالی حتی از پیگیری پرونده ی این قتل عاجز ماندم و راهی برای رسیدگی نداریم. هرچند قاتل مشخص است اما دولت نیز همکاری نمی کند. و شعارهای مخالفت با ستم و جنایت رو به دولت ترکیه، سر داده شد.

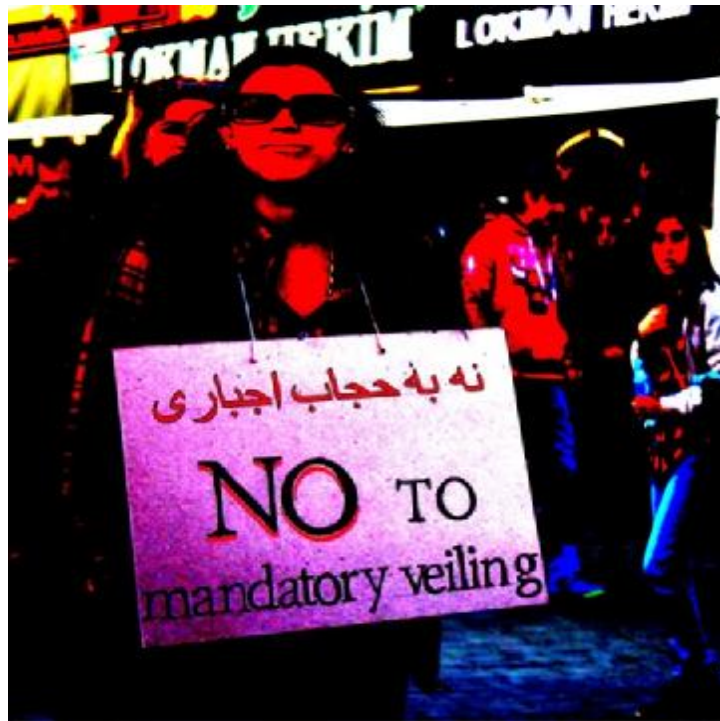
انجمن هنر-صنعت آنکارا، نمایش سمبلیک و موزیکال خیابانی به اجرا گذاشت که سعی شده بود سه شخصیت مختلف زن با استفاده ی نمادین از زنجیر، عروسک، مار و.. نقش تعریف و تحمیل شده ی زن و تعاریف منفی دیگری که حول این محور شکل بسته و به زن نسبت داده می شود را به روایت تصویر در آورند.

در این میان برخی از ایرانیان مقیم ترکیه نیز با شعارهایی در مورد حجاب اجباری، مخالفت با جمهوری اسلامی و... نیز حضور داشتند که البته برخی از شعارها از حول تمرکز بر زنان و روز هشت مارس خارج گشته، هرچند با مفاهیم سیاسی و اجتماعی اما حول مسائل دیگری طرح شده بود.

با سپاس

آیدا پایدار ۱۹ مارس ۲۰۱۵